

UNIVERSITAT DE LLEIDA

Escola Politècnica Superior

Enginyeria informàtica

Estructures de dades

PRÀCTICA 3

Piles, Recursiu, Iteratiu

Marc Cervera Rosell 47980320C

Diego Martínez de Sanjuan 48051017S

Data de lliurament: dia 22 de Novembre
de 2021

INDEX

1. Exercici 1	1
2. Exercici 2	2
3. Exercici 3	5

1. Exercici 1

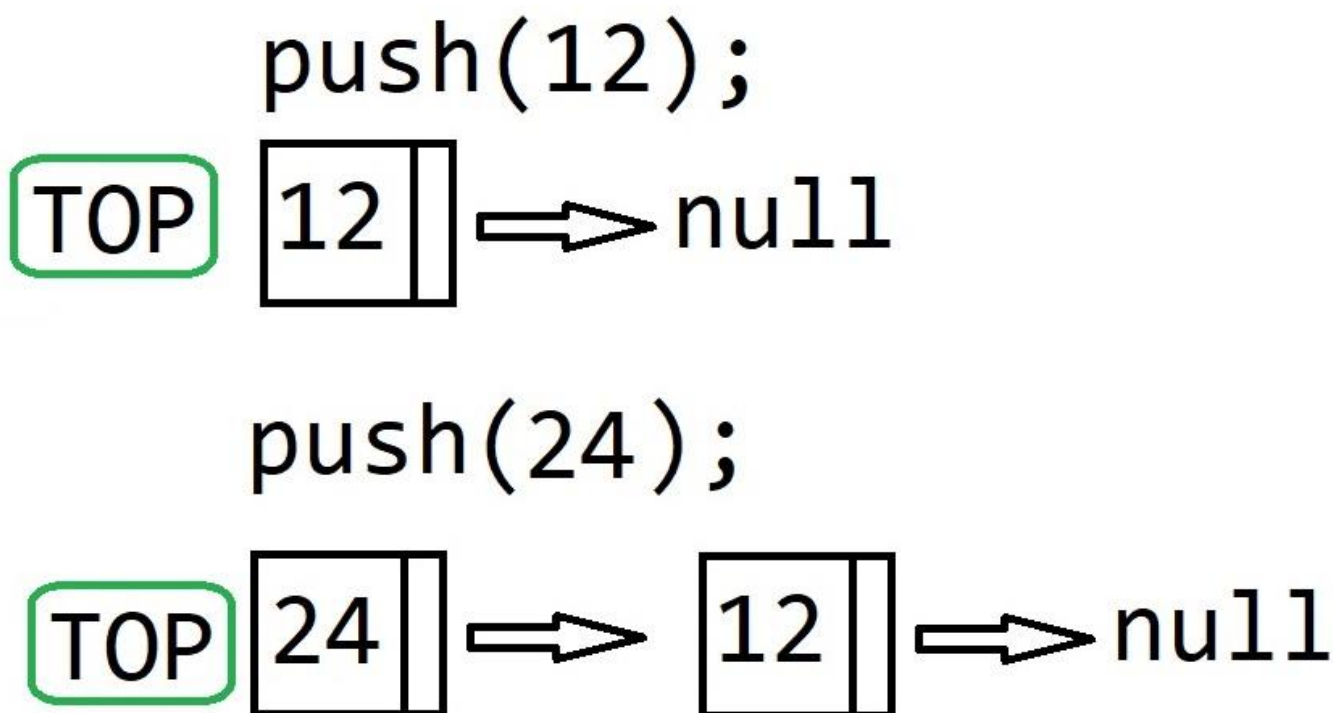
En aquest primer apartat de la pràctica, es demana implementar la interfície Stack, la qual conté una totalitat de 4 mètodes diferents; un per afegir elements a la pila (push), un per treure l'element que està en el top de la pila (pop), un per comprovar si la pila està buida (isEmpty) i l'últim per retornar, sense esborrar, el top de la pila (top).

A continuació, s'ha implementat una classe anomenada LinkedStack, la qual implementa la interfície anteriorment descrita. Abans de començar amb la implementació de cap dels mètodes, però, s'han definit un seguit de variables que s'inicialitzaran en el constructor de la classe; la primera d'aquestes variables és la variable first, de tipus Node que marcarà el primer node. La segona és stackSize de tipus enter que marcarà la mida de la pila. La tercera s'anomena modCount, que marcarà el nombre de modificacions estructurals que pateixi la pila. La quarta i última, és la variable message, de tipus String que senzillament serà el missatge que es mostrarà per pantalla quan la pila estigui buida i sigui necessari llençar una excepció del tipus NoSuchElementException.

A continuació, abans d'inicialitzar les variables, s'ha implementat la classe Node que serà la classe que crearà els nodes per poder fer realitat l'aspecte d'una pila basada en LinkedList. Aquesta, és una classe interna, privada i estàtica, la qual, especifica que un node constarà d'un element item de tipus E i d'un element next de tipus Node.

Un cop definida aquesta classe, ja es pot procedir amb el constructor de la classe LinkedStack. Aquest constructor inicialitza a null el primer node (first), inicialitza a 0 les dues variables enteres i assigna el missatge "Empty stack" a la variable de tipus String.

Amb tot aquest treball previ realitzat, ja es pot començar la implementació dels mètodes de la interfície. Abans, però cal remarcar que el comportament de la pila en l'àmbit gràfic es comporta tal com s'observa en la següent imatge:

Un cop vist com es comporta la pila, ja es pot començar amb la implementació de mètodes.

El primer dels mètodes és el push, que rep un element del tipus E per paràmetre. Primerament, s'ha de salvar en un nou node l'actual first, perquè posteriorment es pugui establir que el node següent al first és aquest oldFirst.

Per crear el node first, s'usa la classe interna i s'estableix que l'item serà l'element de tipus E del paràmetre i que el següent serà el oldFirst.

Finalment, s'incrementen en 1 tant el stackSize com el modCount.

El següent dels mètodes, és el top que ha de retornar sense eliminar l'últim element inserit en la pila. Solsament ha de retornar l'item, no el node sencer.

Per fer-ho possible i considerant que la pila pot estar buida, es fa ús de l'estructura try{} catch(){} que, senzillament, retornarà (si pot) l'item del node first castejat a tipus E. En cas de no poder, és a dir, que la pila estigui buida, es llençarà una excepció del tipus NoSuchElementException amb el missatge "Empty stack".

Seguidament, s'ha implementat el mètode pop que ha d'eliminar l'últim element inserit en la pila. Atès el comportament de la pila (verure la imatge), per fer possible l'eliminació, senzillament, s'estableix que el node first passi a ser el següent i finalment es disminueix en 1 stackSize i s'augmenta en 1 el modCount. Val a dir que per aquesta funció també s'ha fet ús de l'estructura try{} catch(){} atès que la pila podria estar buida i no tindria cap mena de sentit esborrar un top que no existeix. En aquest cas es llençarà una excepció del tipus NoSuchElementException amb el missatge "Empty stack".

L'últim mètode pertanyent a la interfície, és el mètode isEmpty que retorna vertader si la pila està buida i fals en cas contrari. Senzillament, s'estableix que es retorni true si la variable que controla la mida de la pila (stackSize) és igual a 0 i el node first és null.

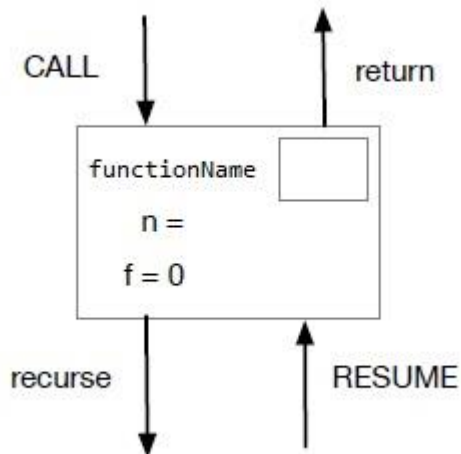
Abans d'acabar amb la classe LinkedStack, cal comentar que s'han afegit els getters pertanyents a stackSize, modCount i message, els quals s'han utilitzat al llarg de la implementació de la classe.

Per acabar aquest primer exercici, cal remarcar que totes les funcions, menys els getters, han estat sotmeses a una sèrie de jocs de proves per ratificar el seu correcte funcionament.

2. Exercici 2

Després d'analitzar amb detall el codi proporcionat pel professorat, en aquest apartat és procedirà a explicar el funcionament de l'algoritme que retorna el valor, corresponent a l'índex passat per paràmetre, de la seqüència de Fibonacci. Aquesta serà l'explicació del funcionament de l'algoritme iteratiu en el qual s'usen piles, tipus enumerats i una classe que definirà els contextos.

En primer lloc, es defineixen la classe Context i el tipus enumerat;

Un context serà cadascuna de les caixes creades durant l'execució i el tipus enumerat seran les fletxes que entren i surten.

En primer lloc es crea una variable entera que serà l'encarregada d'emmagatzemar el resultat final.

Seguidament, es crea una pila on es posaran elements de tipus Context i s'hi introdueix, com a nou context, el paràmetre n.

A continuació s'entrarà en bucle que s'executarà mentre quedin elements dintre de la susdita pila.

A cada volta d'aquest bucle, la primera tasca serà crear un nou context amb l'element superior de la pila (el top de la pila).

La segona de les tasques d'aquest bucle és comprovar en quin punt d'execució es troba aquell context (comprova el tipus enumerat). Aquesta comprovació es realitza mitjançant un switch.

En aquest switch hi ha 3 possibles casos a considerar:

- Punt d'execució CALL.
- Punt d'execució RESUME1.
- Punt d'execució RESUME2.

CALL:

El comportament del primer dels casos, dependrà de si el valor de n és superior a 1 o no; en cas de ser-ho, es convertirà el context que s'està analitzant en un RESUME1 i se'n pujarà a la pila un nou context però amb el valor n - 1.

En cas que aquest valor n sigui inferior o igual a 1, s'establirà com a valor de la variable del resultat aquesta n i seguidament es traurà el valor de la pila mitjançant un pop().

RESUME1:

El comportament del segon dels casos, serà sempre el mateix: s'establirà com a valor de la f1 del context el valor de la variable de retorn. En segon lloc s'actualitzarà el context a RESUME2 i se'n pujarà a la pila un nou context amb el valor $n - 2$.

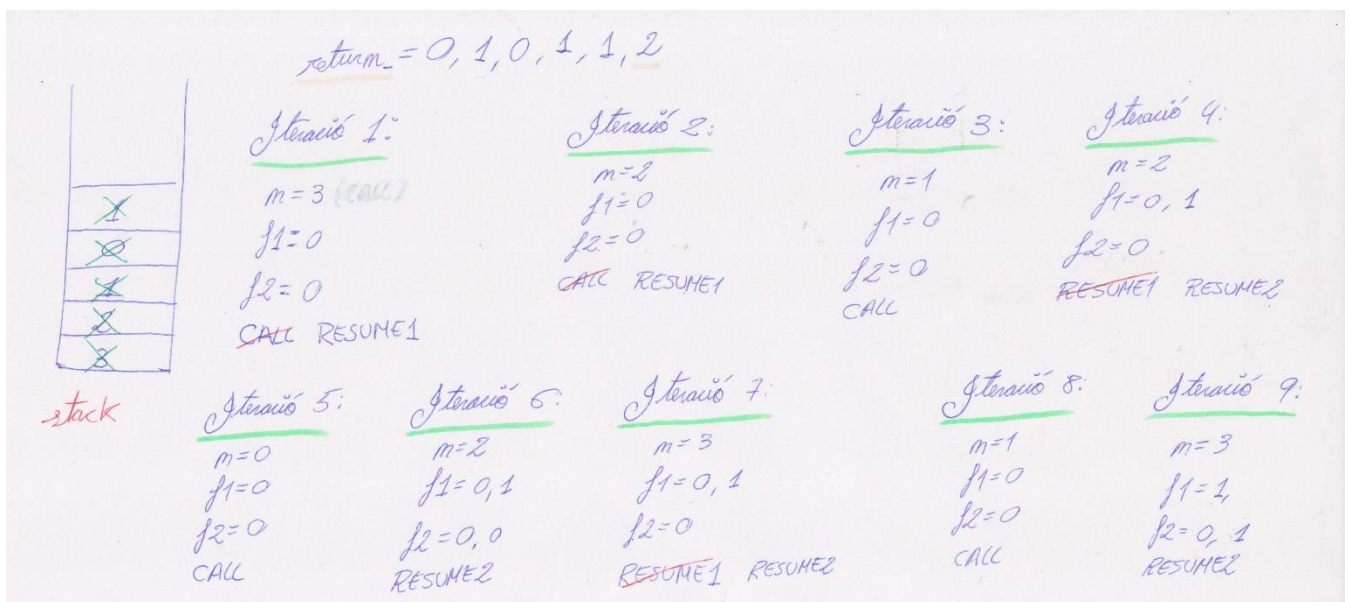
RESUME2:

El comportament de l'últim dels casos, també serà sempre igual: s'establirà com a valor de la f2 del context el valor de la variable de retorn. Seguidament, s'actualitzarà el valor de la variable de retorn com la suma de les dues f ($\text{return_} = \text{context.f1} + \text{context.f2}$;) i finalment, s'esborrarà el context de la pila mitjançant un `pop()`.

Un cop s'ha sortit del bucle solament queda retornar la variable `return_` que és la qual conté el valor de la successió de Fibonacci corresponent a l'índex passat per paràmetre.

Exemple d'execució:

Per entendre millor el funcionament de l'algoritme iteratiu, el seu comportament s'explicarà a través d'un exemple d'execució. En aquest cas l'exemple serà: `fibinaccilter(3)`.

Un cop inicialitzada la variable de retorn i la pila i se n'ha pujat a la pila el paràmetre ja es pot entrar al bucle.

La primera iteració té com a n un valor de 3 que és un CALL. El procediment a seguir, atès que la n és major a 1, és primerament actualitzar el context a RESUME1 i en segon lloc, pujar a la pila un nou context de valor 2.

La segona iteració, té com a valor n un 2 que també és un CALL. Per tant el procediment a seguir serà el mateix que en la primera iteració, és a dir, actualitzar el context a RESUME1 i pujar a la pila un context de valor 1 (en aquest cas).

La tercera iteració, té com a n un valor de 1 que és un CALL. En aquest cas, el procediment serà establir com a valor de la variable de retorn, el valor de n i seguidament, s'extraurà el context de la pila mitjançant una crida a la funció `pop()`.

En la quarta iteració, el valor de n és 2 i és un RESUME1. Per tant, el procediment a seguir serà el següent: en primer lloc establir el valor de $f1$ com el valor de la variable de retorn, en segon lloc actualitzar el context a RESUME2 i finalment, pujar a la pila un valor de 0 ($n - 2$).

En obtenir el top de la pila en la cinquena iteració, el valor de n és un 0 i és un CALL. Per tant, atès que el valor és menor a 1, s'haurà d'establir com a valor de la variable de retorn aquest 0 i eliminar el context de la pila.

En la iteració número 6, el valor de n és 2 i és un RESUME2. En aquest cas el procediment a seguir serà: en primer lloc, establir com a valor de la $f2$ el valor que tingui en aquest moment la variable de retorn. Seguidament s'actualitzarà el valor de la variable de retorn com la suma de $f1$ i $f2$. Per finalitzar, s'extraurà el context de la pila amb un `pop()`.

En la setena iteració, el valor de n és 3 i és un RESUME1. Per tant, s'establirà el com a valor de $f1$ el valor actual de la variable de retorn, s'actualitzarà el context a RESUME2 i s'introduirà a la pila un valor de 1 ($n - 2$).

La iteració vuit, té com a valor de n un 1 essent aquest un CALL. Per tant, s'establirà com a valor de la variable de retorn aquest 1 i s'extraurà el context de la pila.

En la novena i última iteració, solament resta un valor de n igual 3 essent aquest un RESUME2. Per tant, el procediment, serà establir com a valor de la $f2$ el valor de la variable de retorn, actualitzar el valor de la variable de retorn com la suma de $f1$ i $f2$ i per finalitzar, s'extraurà el context de la pila amb un `pop()`.

Un cop s'ha sortit del bucle, resta retornar la variable que conté el valor de la successió de Fibonacci en l'índex que s'ha passat per paràmetre a la funció.

La imatge anterior, mostra de manera gràfica com s'actualitzen tant els contextos com la pila.

3. Exercici 3

En la implementació de la versió iterativa del problema de les particions d'un número natural ens hem basat en l'algoritme iteratiu del Fibonacci explicat en l'apartat anterior.

Un dels primers canvis es veu reflectit en la classe Context, en aquesta en comptes d'utilitzar una variable n com feia la implementació de Fibonacci, fem ús d'ambdues variables anomenades `sum` i `numparts` que són necessàries per realitzar la implementació de l'algoritme de particions d'un número natural.

Un altre canvi que es pot observar és el cas simple, el qual hem agafat el cas simple de la versió recursiva i l'hem adaptat per la versió iterativa.

L'últim canvi és que en els diferents casos del switch (CALL, RESUME1, RESUME2) hem modificat el que s'emmagatzema a la pila perquè concordi amb el que retorna la versió recursiva.